

Jaro desáté - Kryl Karel

- Ami G Ami(E)
1. Trs trnů tesá "T" a tyran tleská z trůnu,
(Ami) G Ami
je jaro desáté, jež voní po ocúnu,
Dmi G E
plyš prachu píše po zdech písmena šedivá,
Ami Dmi Ami G Ami F E
ne píseň, pouhý povzdech, který se nezpívá, který se nezpívá.
2. Pláč deště kropí sníh, den vypráví si s Vesnou,
kdo vzdechne po písničkách, jež nezrozeny zesnou,
jsou léta soudci přísní, jimž slzí nezbývá
pro mrtvé sloky písní, jež nikdo nezpívá, jež nikdo nezpívá.
3. Tvar touhy v řezbách sní a ze snů slůvka spřádá,
chlad světa bez básní, jež nikdo nepostrádá,
vlas bardů vzkvetl plísni jak dřeva trouchnivá
nad hroby mrtvých písní, jež nikdo nezpívá, jež nikdo nezpívá.
4. Strach s tichem - dary tmy, jež smíchu pouští žilou,
a tryzna za rytmy, jež buší pod mohylou,
[: jen povzdech plný stesku, když zima tesá "T",
kříž na náhrobní desku pro jaro desáté, pro jaro desáté. :]